

Maldos bendrystė

Brolis Jonas ištarė savo amžinuosius įžadus ir šv. Mišių pabaigoje paleido balandį

Brangūs maldos draugai,

ramybė ir džiaugsmas jums!

Rašau Jums iš savo ermitažo, gerai pasislėpusio šv. Juozapo kalvos papėdėje. Kaip tik šiuo metu vyksta bendruomenės rekolekcijos su tėvu pranciškonu Mišeliu Hubaut, kurių tema „Evangelija pagal šv. Morkų“. Kokia galybė slypi Dievo žodyje! Rugsėjo lietuvi dosniai lyjant ant mano ermitažo stogelio ugnelė linksmai traška visiškai išdžiovindama drėgmę.

O koks palaimingas sesės ugnelės veikimas – jį net apdainuoja šv. Pranciškus savo „Giesmėje apie seserį Saulę!“ Bet šios ugnies žavumas lieka nepalyginamas su broliškos meilės ugnimi, kurios galėjome paragauti per rugsėjo mėnesio pradžioje vykusią kapitulą.

Brolis Bartas kartu su Dom Olivijė iš Sito (Citeaux) vienuolyno

Kaip į didelę šeimos šventę Lavo-Sant-An (Lavaux-Sainte-Anne) susirinko visi vyresnieji broliai ir seserys. Po misijomis pripildytos vasaros – įvairių stovyklų ir daugybės kitų užsiėmimų – tai buvo broliškų susitikimų laikas. Nors ir būdamas Kanadoje, brolis Morkus buvo tikroje bendrystėje su mumis nešdamas šią kapitulą maldoje ir aukoje. Berašant apie tai, ką mes išgyvenome, spontaniškai prisimenu Taizė giesmę: „Ubi caritas et amor, Deus ibi est“. Ten, kur gailestis ir meilė, Dievas ten yra. Dievo Artuma yra apčiuopiama ten, kur viešpatauja meilė.

Viena iš gausių šv. Pranciškaus gyvenimo istorijų gali tai pailustruoti. Vieną dieną šv. Klara susitiko su šv. Pranciškumi ir jo broliais ir kartu valgė Porciunkulėje. Tai buvo intensyvus broliško džiaugsmo momentas. Apylinkių gyventojams pasirodė, jog švč. Angelų Marijos bažnyčia ir giraitė skęsta liepsnose, jie dėl to susirūpino, pasiėmė vandens kibirus, kad užgesintų ugnį, bet atėję pamatė prie stalo susėdusius brolius ir seseris gilioje bendrystėje. „Tada jie įsitikino, kad tai buvo dangiškoji, o ne paprasta, materialinė, ugnis, kurią Dievas jiems stebuklingai parodė, tuo

Sveikinam sesę Agnę su 20 metų buvimu Tiberiadoje

Meldžiamės už brolių Bartų po jo išrinkimo nauju Tiberiados broliu Tarnu

atskleisdamas, kokia dieviška meilė dega šių šventų brolių ir seselių sielose“ (Šventojo Pranciškaus žiedeliai, 15).

Tiek daug žmonių šiomis paskutinėmis savaitėmis užtikrino, kad už mus meldžiasi. Jie mums išreiškėdavo savo draugiškumą būdami kartu arba rodydami savo dėmesį, pavyzdžiui, paruošdami valgyti. Už tai tegalime dėkoti Dievui. Ačiū tau, miela(s) maldos bendrystės drauge, kad nešei šią kapitulą savo maldoje. Tu gerai žinai, kad malda pritraukia Šventąją Dvasią. Mes iš tiesų patyrėme šį dvasinį palaikymą ir jautėme šią maldos bendrystę. Taip, iš tiesų; ačiū iš visos širdies! Dabar mes pradėdame naują svarbų etapą, tai yra pradėdame įgyvendinti tas perspektyvas, kurias Viešpats mums leido įžvelgti brolišku pasidalinimų metu. Kapitula mums leido vis giliau įsišaknyti šioje gražioje Viešpaties mums patikėtoje charizmoje: būti džiugiais ir visureigiais žvirbliukais ir zylutėmis, giedančiais Dievo stebuklus! Visi broliai ir seserys tarnauja šiai charizmai, bet ypatingu būdu, kad rūpinčiausi bendruomene, broliai ir seserys mane išrinko generaliniu broliu Tarnu šešeriems metams. Aš iš tiesų jaučiuosi šio man parodyto pasitikėjimo polėkio nešamas. Dabar aš drįstu nuolankiai prašyti jūsų maldos, kad galėčiau pasitarnauti kiekvieno brolio ir sesers laimei ir kad kartu su jais sergėčiau šį meilės ugnies šokį. O, ateik, Šventoji Dvasia, ir uždek mumyse savo meilės ugnį! Šok mumyse ir vesk mus savo žingsniu!

Gilioje bendrystėje,

brolis Bartas

„VISUOMET DŽIAUKITĖS“

Štai jau praėjo šiek tiek laiko po to, kai visam gyvenimui įsipareigojau Tiberiados bendruomenėje kaip brolis „buldozeriukas“. Šiandien džiaugiuosi galėdamas su jumis pasidalinti keletu dalykų, kurie yra svarbūs mano vienuoliniame gyvenime.

Visų pirma, kodėl Tiberiada? Tai vis geriau suprantu gyvendamas čia, nes visi Tiberiadaai būdingi dalykai mane traukia: malda, broliškas gyvenimas, rankų darbas ir misijos. Dievas labai gerai žino, ko man reikia ir neįtikėtina, bet Jis man tai ir dovanoja. Gyventi kaime, melstis ir skelbti Kristų, geriau net nebūčiau galėjęs pasvajoti!

Dar vienas dalykas, kuriuo su jumis norėčiau pasidalinti, tai meilė ir atleidimas. Žinoti, kad esi mylimas, ir mylėti – tai malonė, kurią atrandame Viešpatyje. Kuo labiau myli, tuo labiau Viešpats tave pripildo savo Meilės, kad galėtum mylėti dar stipriau. Jei žinotume, kaip Dievas mus myli, numirtume iš laimės. Laimei, Dievas savo meilę išlieja po truputį, lašelis po lašelio. Ir man nepavyktų augti meilėje, jei nebūtų Dievo bei mano brolių ir seserų gailestingumo ir atleidimo. Štai vienas iš pavyzdžių: vienuolinio gyvenimo pradžioje man kartais būdavo sunku suprasti kai kuriuos brolius. „Kodėl jis taip daro, o ne kaip man atrodo?“ Ir tai mane šiek tiek erzindavo. Vieną vakarą, adoracijos metu, aš pasakiau Jėzui: „Aš nežinau, kaip pagerinti situaciją...“

Atsakymas buvo aiškus: „Aš tave pašaukiau ne tam, kad suprastum savo brolius, bet kad juos mylėtum.“ Ši mintis padėjo man visais šiais metais, ir šiandien matau paradoksalų dalyką: mylėdamas savo brolius, pradedu juos geriau suprasti. Garbė Tau, Viešpatie!

Trečias dalykas, kuriuo dalinuosi su jumis, – tai džiaugsmas! Paprašiau, kad bendruomenė leistų man duoti džiaugsmo įžadą ir gavau šią malonę. Mane supantys žmonės sako, kad neįmanoma visada būti džiaugsmingais. Tai tiesa, be Dievo tai neįmanoma! Šį įžadą suvokiū kaip dar vieną siektiną tikslą, kad paskutinę dieną kaip palyginime apie talentus Jėzus galėtų man pasakyti: „Eikš į savo šeimininko džiaugsmą“ (Mt 25,21). Gyvenimas man rodo, kad nėra taip paprasta išlaikyti šį džiaugsmą širdyje. Mano mėgstama R. Tagorės citata gerai išreiškia šį džiaugsmo sunkumą: „Miegojau ir sapnavau, kad gyvenimas – tai džiaugsmas. Aš pabudau ir pamačiau, kad gyvenimas – tai tarnystė. Aš tarnavau ir pamačiau, kad tarnauti – tai džiaugsmas.“ Tiberiadoje dažnai atsakome „su džiaugsmu“, bet ar tas džiaugsmas tikras? Manyje – ne visada; bet jis toks tampa tarnaujant. Pavyzdžiui, indų plovimas, ne visada juos plauti pradedame su džiaugsmu, bet džiaugsmas ateina beplaunant! Šio tarnystės

Broli Jonas priima dovanotą Bibliją

džiaugsmo, kaip ir džiaugsmo būti krikščioniu, dėka mes skleidžiame šviesą, kaip sako Jonas Auksaburnis: „Daug lengviau šviesai tapti tamsa, nei tikram krikščioniui nespinduliuoti šviesos.“ Besiartindamas prie Kristaus, suprantu, kad tai tiesa.

Pabaigoje norisi pasakyti, kad šis manyje esantis džiaugsmas nėra paviršutiniškas, bet dalis jo yra išsakinijusi kančioje, su kuria susidūriau savo gyvenime. Dėkoju Švč. Mergelei Marijai, kuri mane vedė ir man padėjo sutikti Jėzų. Aš linkiu kiekvienam iš jūsų į savo gyvenimus įsileisti Mergele Mariją ir sutikti prisikėlusį Kristų – mūsų džiaugsmo ir vilties šaltinį. „Taigi dabar pasilieka tikėjimas, viltis ir meilė – šis trejetas, bet didžiausia jame yra meilė“ (1 Kor 13,13).

Maldos bendrystėje,

broli Jonas

JAUNŲ VIENUOLIŲ SUSITIKIMAS TAIZĖ

Šiais metais, kai Bažnyčia ypatingą dėmesį skiria pašvęstajam gyvenimui, turėjau progos kartu su s. Asta dalyvauti Taizė brolių bendruomenės organizuotame jaunų vienuolių susitikime. Iš viso susirinko 300 dalyvių (jaunų vienuolių), kuriems mokymus skaitė Bažnyčių ar skirtingoms krikščioniškoms konfesijoms priklausančių bendruomenių atsakingieji. Dauguma kalbėjusiųjų pažinojo brolių Rožę ir pasakojo, ką ši draugystė jiems suteikė tikėjimo kelyje. Tai buvo gražus liudijimas ir padėka brolio Rožę dešimtų mirties metinių proga.

Brolysis Denis ir sesė Asta susitinka su Taizė bendruomenės broliu

Pasidalinsiu su jumis keletu pamąstymų, kurie mane palietė ir kurie sustiprino mano tikėjimą.

Nesvarbu, koks būtų mūsų pašaukimas, pirmoji misija yra paversti gyvenimą gražiu tiems, kurie mums yra patikėti. Gyvenimo skonis nepriklauso nuo mūsų kompetencijų. Džiaugsmas gyventi – tai atrasti ir atlikti Dievo kiekvienam iš mūsų patikėtą misiją. Žmogus savęs nerealizuoja pats, jam reikia Dievo, kad galėtų suteikti prasmę savo gyvenimui.

Tas, kuris myli (kaip Kristus), žvelgia į gyvenimą ramiai. Kristus kantriai iškentė Kryžių, nes jo laimė buvo išgelbėti visus žmones paaukojant savo gyvybę.

Kita plėtota tema buvo susitaikinimas, kuris atskleidžia mūsų tikėjimo brandą. Ar aš sugebu gyventi kaip susitaikinęs žmogus? Atleidimas yra evangelinės žinios viršūnė. Jei nėra nieko, ką galėtume gauti iš kito, vadinasi, susitaikinimas yra negalimas.

Mūsų pasitikėjimas turi būti didesnis nei mūsų supratimas ar įvykių paaiškinimas. Man reikia kito ir jo kitoniškumo, kad galėčiau gyventi Evangelija.

Mums reikia peržengti praeities ar istorinius konfliktus, pažeminimus, kurie gali netikėtai iškilti ir sužeisti kitą. Reikia išmokti gyventi tiesoje ir visų pirma matyti tai, kas mus vienija. Mumyse dar yra kažkas, kas nėra iki galo evangelizuota, visi mes esame kažkuo turtingi ir kažkuo vargšai. Draugystė skatina ieškoti, kaip kitame atkleisti tai, kas geriausia. Kristus mus išlaisvina, kad galėtume atverti akis kitų skausmui, Jis mums primena, kad visi esame broliai.

Kitas pamąstymas mums padėjo suprasti, jog jei iš tiesų esame prisirišę prie Kristaus, visa kita tampa antraeilium dalyku. Prie ko esame prisirišę? Reikia melstis priešais Kristaus ikoną, kad sutiktume Jo gailestingąjį žvilgsnį ir kad išdrįstume maldauti Jo meilės, tai Jis pagrindinis mūsų gyvenimo šaltinis. Tikėjimas augina žmogų.

Neužtenka būti tiesiog Dievo atstovu, reikia daugiau, reikia būti šviesos vaikais, kad taptume jo mylimais sūnumis bei dukromis. Krikščionis nėra tas, kuris suteikia žinių apie Dievą, bet tas, kuris pasilieka Jame.

Tegu visi šie trumpi pamąstymai padeda mums labiau mylėti Kristų ir Jo Bažnyčią tarnaujant ir sutaikant visus tuos, kurie mums artimi.

Brolis Denis

*Jau dešimt metų kaip
brolis Rožė iškeliavo į
dangų*

MISIJA AZIJOJE

Iš Filipinų jūs sveikina visi maldos grupių lyderiai

Šią vasarą turėjau progos prisijungti prie br. Emanuelio misijos Azijoje. Trys savaitės Kinijoje ir dvi Filipinuose. Prieš 16 metų su broliu Emanueliu jau lankiausi Kinijoje ir Filipinuose. Tai buvo viena pirmųjų misijų Azijoje. Džiaugiausi matydamas vystymąsi ir visa, kas buvo nuveikta per tiek metų.

Išvykome kartu su broliu Simonu, kad prisijungtume prie brolio Emanuelio, kuris Kinijoje buvo jau keletą savaičių. Misiją pradėjome stovykla, skirta maldos grupių lyderiams. Mane labai nustebino šių jaunuolių brandumas ir entuziazmas. Kai kuriems reikėjo įveikti 2000 km, kad pasiektų stovyklą. Viena mergina paaukojo vienintelę atostogų savaitę, kad galėtų atvykti į stovyklą. Kiekvieną kartą valgydami būdavome vis su kita grupele, kad labiau pažintume jaunuolius, juos padrąsintume ir atsakytume į jų klausimus. Gražu matyti, kaip Evangelija darbuojasi šių jaunų kinų širdyse. Daugumoje grupelių susirenka nuo 50 iki 100 jaunuolių, o kartais net daugiau. Girdėjau kalbant apie grupę su 1500 dalyvių. Gražu matyti bendrystę šiose grupėse. Jie susirenka maldai, bet taip pat kad pasidalintų, giedotų, šoktų ir žaistų. Tikros gyvenimo bendruomenėlės. Kai kurie meldžiasi rytinę ar vakarinę maldą universitetų koridoriuose ar valgomuosiuose.

Po šios stovyklos išvykome į kalnus, kur viename nutolusiame katalikiškame kaimelyje organizavome tylos rekolekcijas, kurių tema buvo „Pašaukimas Biblijoje“. Susirinko apie 15 jaunuolių. Nedidelis rojaus kampelis, o jaunuoliai atsakingai žvelgė į tylą ir maldą.

Po keleto nuotykių Pekino oro uoste, kur galvojau, kad teks ten ir pasilikti, atvykome į Manilą. Tai buvo pakankamai ramus metas, be ypatingų veiklų su jaunimu, nes tuo metu nėra atostogų. Džiaugiausi atrasdamas Sapang kasdienybę ir susipažindamas su Šv. Damijono bendruomene. Tai pasauliečių bendruomenė, susijusi su Tiberiada, kurią įkūrė filipinietis Nikas, pasaulietis misionierius, mus palikęs iškeldamas į dangų prieš 3 metus. Mažame Sapang kaimelyje yra svarbi tiek socialinė, tiek evangelizacinė veikla. Greitai prisirišama prie filipiniečių dėl jų legendinio džiaugsmo gyventi ir gebėjimo visame kame įžvelgti gerąją pusę, nepaisant negandų, kurios juos užklumpa. Džiaugiausi galėdamas žvejoti su kuja Buli, suarti anksčiau buvusio šiukšlyno žemę ir taip paruošti ją būsimam daržui, pakalbėti lietuviškai su čia savanorystės metus praleidžiančiu Rolandu, kuris gerai prisitaikė ir jau neblogai susišneka tagalogiškai, valstybine Filipinų kalba.

Ačiū už jūsų maldą už šios sudėtingos misijos ateitį. Tegu gausiai apgyvendinta Azija vis labiau pažįsta Kristų.

Brolis Egidijus

REIKĖJO ŠIEK TIEK BEPROTYSTĖS...

Reikėjo šiek tiek beprotystės, nuotykių troškimo bei Kristaus Meilės, kad su 2 asilais, 2 Tiberiados seserimis, gitara ir 3 šeimomis, kurių tarpe 12 vaikų nuo 5 iki 14 metų amžiaus susiruoštume į piligrimystę Notr Dam de Lo (Notre Dame de Laus) link... bet koks tai nuostabus nuotykis! Kelyje kiekvienas iš mūsų nešė sunkią kuprinę, keletą maldos intencijų bei pasižymėjo atsargiu entuziazmu, kuris kito atsižvelgiant į laukiančius kilometrus bei pranciškoniškas nakvynės sąlygas. Seserys mus kvietė melstis rytmetinę prieš kiekvienos dienos iššūkį: kuo greičiau susikrauti kuprines (kai kuriems net tvarkingai!), pakrauti Luizetą ir Sidoniją, mūsų du asilus, ir išeiti į žygį. Vakare, tai tapo tarsi ritualu, salėse, kuriose būdavome priimami, viską iškrauti ir įrengti kiekvieno „šieno gultą“, paruošti paprastą vakarienę, po to sekė trumpas pasidalijimas ar vakaronė, naktinė malda ir miegas.

Daugelio smalsumas sukilo bematant mus taip keliaujančius ir Apvaizda nepagailėjo susitikimų. Kiekvieną dieną kas nors prisijungdavo prie mūsų maldai ar žygiui. Taip išgirdome vienos Sirijos krikščionių pabėgėlių šeimos iš Damasko liudijimą. Jie buvo priimti parapijoje, kur mes nakvojome.

Šeimų grupė piligrimystės metu

Taip iš visai arti prisilietėme prie nelaimės ištiktų brolių krikščionių realybės, ypatingai meldėmės už šią šeimą Notr Dam de Lo. Piligrimystės metu skaitėme popiežiaus Pranciškaus encikliką „Laudato si“, kuri ypatingai prakalbo regint nuostabius gamtos vaizdus kelyje bei kasdienybėje patiriant ypatingą artumą su gamta. Sesuo Klara davė mokymus suaugusiems ir paaugliams, jie padėjo mums persismelkti šv. Pranciškaus žavėjimosi dvasia Kūrinijos giesmėje ir suprasti visuotinių gėrybių ir kosminės brolystės paskirtį.... ir visa tai paprastai ir aiškiai! Sesuo Leticija kalbėjo apie tuos pačius dalykus vaikams, padedama jiems atrasti žemę kaip mūsų bendrus namus ir ką kiekvienas pagal savo išgales galime padaryti, kad ją labiau gerbtume ir taip parodytume meilę savo broliams. Labai džiaugėmės matydami savo vaikus, kai jie dėdavo pastangas, kad save įveiktų, kai padedami tėčio mokėsi susiorientuoti pagal žemėlapi, kai vienas kitą padrašindavo, keliaudami mus lydėjusiu asilų rimtu. Notr Dam de Lo pasiekėme kupini džiaugsmo ir atvykome tiesiai į iškilmingą Eucharistiją, skirtą Mergelės Marijos Karalienės šventei. Ten atradome šios vietos, kur apsireiškė Mergelė Marija, malonę: susitaikinimą su savimi, su kitais, Dievu ir su dabartimi. Ten galėjome palikti visas piligrimystės metu neštas maldos intencijas. Kiekvienas į namus sugrįžome, prisipildę džiaugsmo, kupini šeiminių pasiryžimų labiau gerbti mūsų žemę dėl pačių mažiausiųjų ir troškimo pasidalinti su kitomis šeimomis šia nuostabia piligrimystės patirtimi!

Bruno ir Delfin

KALENDORIUS

Spalis

- Penkt. 2–4 d. Šv. Pranciškaus savaitgalis (jaunuoliams 16-25 metų)
- Treč. 7 d. Maldos grupės aplankymas Vilniuje
- Ketv. 8 d. Mokiniai iš Zarasų
- Šešt. 10–11 d. Paauglių savaitgalis
- Pirm. 12–16 d. Anoniminių alkoholikų grupė
- Penk. 16–18 d. Piligrimų centras iš Kauno
- Antr. 20-21 d. Maldos grupių aplankymas Šiauliuose ir Klaipėdoje
- Treč. 21 d. Susitikimas su maldos grupe Vilniuje ir su mokiniais Versmės mokykloje
- Penk. 23 d. Mokiniai iš Vilniaus, Šv. Juozapo mokyklos
- Šešt. 24–25 d. Vyrų maldos grupė (Bernardinai)
Pjūties vaikų savaitgalis
- Antr. 27–29 d. Mokiniai iš Šiaulių

Lapkritis

- Penk. 10/30 – 1 d. Šv. Damijono grupės narių savaitgalis
- Šešt. 7–8 d. Alfa kursų savanorių iš Panevėžio vyskupijos susitikimas
- Penk. 13 d. Susitikimas su mokiniais Versmės mokykloje
- Penk. 13-14 d. Šv. Damijono maldos grupių susitikimas Vilniuje
- Šešt. 28–29 d. Savaitgalis tėvams

Gruodis

- Pirm. 1–6 d. Dykumos dienos
- Penk. 11–13 d. Bendrakeleiviai
Ateitinkų medikų korporacija
- Šešt. 19 d. Alfa kursų grupė iš Zarasų
- Penk. 18–20 d. Šv. Damijono grupės nariai
- Tre. 30–01/03 d. Kalėdų jaunimo stovykla

*Arkivyskupas Lionginas Virbalas
šventina būsimus seserų ir
relekcijų namus*

MALDOS INTENCIJOS

1. Tiberiada suteikia svarbią vietą šeimai, kurios pašaukimas yra tapti pranašiška šeima. Viešpatie, meldžiame tave už Šeimos sinodą, kuris Romoje prasideda spalio pradžioje. Tegul Šventoji Dvasia įkvepia visai Bažnyčiai naujų būdų kaip tarnauti šiandienos šeimoms, kad kiekviena iš jų galėtų tapti šventa šeima ir šokti meilę, kuri juos sujungė. Tegul Dvasia Guodėja taip pat nužengia ant kenčiančių šeimų, kad suteiktų naują įkvėpimą jų meilei. Kad, kiekvienas asmuo, kuriam nepasisekė meilėje, galėtų patirti Dievo gailestingumo gelmes kaip balzamą, kuris gydo sužeidimus.

2. Viešpatie, šiais vis dar besitęsiančiais Pašvęstojo gyvenimo metais mes tave meldžiame už visame pasaulyje esančius pasišventusius asmenis. Kad mūsų gyvenimas iš tikrųjų būtų gyrius tavo Šlovei, gyva Eucharistija – dėkojimas, nes „kuo galiu atsilyginti Viešpačiui už visa, ką jis dosniai yra man davęs?“ (Ps 115). Šventoji Dvasia, giedok mumyse Evangelijos melodiją, kad galėtume šokti pagal ją, kad išliktume Šventosios Dvasios pakylėti, juk ji mus ragina būti Dievo ir žmonių džiaugsmu.

3. Naujiems mokslo metams prasidėjus mes taip pat meldžiamės už Pjūties vaikus, Evangelijos sėjėjus (paauglių grupę), šv. Damijono grupę, šv. Damijono studentų namus, maldos grupes ir pranašiškas šeimas, kaip vietas kur bręsta vidinis žmogus. Kad šiais Gailestingumo metais, kurie prasidės gruodžio 8 d., kiekvienas galėtų giliai išsakyti širdyje Dievo, kuris nepaliaujamai mus prikelia savo atleidimu ir kad tokiu būdu kiekvienas taptų gailestingumo instrumentu ir apaštalu ten, kur jis gyvena.

4. Viešpatie, mes meldžiamės už mūsų pasaulį, kurio sudėtingumas dažnai viršija mūsų supratimą. Ypač pažvelk į visus pabėgėlius, kurie su baime beldžiasi į Europos duris. Tegul Viešpats sugriauna sienas mūsų širdyse ir sutrauko visas spygliuotas vietas, kuriomis taip dažnai mes ginamės, tegul jis mums įkvepia tikros užuojautos ir dosnumo pagal mūsų galimybes. Viešpatie, padėk mums apsispręsti!

*Šiomet Linas, Tadas, Ignas ir Martynas nusprendė gyventi su mumis
Šv. Jono Krikštytojo metus. Lydėkime juos savo maldoje*